

Formanden har ordet

Af Klaus F. Svensson

Jeg håber, alle I læsere er kommet godt ind i det nye år – 2025.

I Landsforeningen Skole & Bøger er vi kommet godt fra start og har sat os flere mål, men vigtigst er altid vores fokus på det, foreningen er sat i verden for; at børn og unge gennem skolen oplever læseglæde og har adgang til litteratur. Det gør vi via forskellige aktiviteter og tiltag gennem hele året.

Allerede i årets første uger kom der fokus på netop det, vi arbejder for, også selvom det ikke ligefrem lød positivt. *Læsehad* kalder man temaet i dagbladet *Politiken*.

Læsehad er et stærkt ord, men måske er det på tide at bruge voldsomme ord. For antallet af børn, der ikke kan lide at læse, vokser. I dag kan mere end hvert tredje barn i 4. klasse ikke lide at læse.

Når man måler børns læselyst i 65 lande, ligger Danmark i bunden. Forældre med børn, der hader at læse, er desperate. På gymnasier magter flere elever ikke at læse hele bøger. Også voksne hjerner har sværere ved at finde ned i bøgerne.

Store lokale forskelle

Det har *Politiken* sat sig for at efterforske i en længere artikelserie, hvor de taler med børn, forældre, skoler, eksperter, politikere og mange flere.

Den artikel, der øjeblikkeligt fik min opmærksomhed i artikelserien, er en artikel og billedserie omhandlende den store forskel, der er på skolernes biblioteker rundt om i landet.

Billederne skaber en stærk visuel fortælling, der pointerer nøjagtigt den udfordring, vi som forening også møder oftere og oftere. Nemlig så nedprioriterede skolebiblioteker, at man næsten lige så godt kan lukke dem.

En beskrivelse i artiklen lægger jeg særligt mærke til; *Der står grønne sofabænke omkring borde belagt med gråt lino-leum, der skaller af, så rå spånplade titter frem hist og her. I en avisholder stikker magasinet Skolebiblioteket 2013 og et eksemplar af bladet Bøger & Børn fra 2015 op.*

Efter skolereformen i 2013, hvor skolebiblioteker blev lavet om til pædagogiske læringscentre, hvor fysiske skolebiblioteker ikke længere var skrevet ind i lovgivningen som krav, skete der et stort paradigmeskifte mange steder.

Herefter oplevede vi som forening en gradvis nedprioritering af skolebibliotekerne både økonomisk, men også hvad

angår status. At det sidste nummer af *Skolebiblioteket* og *Børn & Bøger* blev indkøbt i 2013 og 2015 taler netop ind i dette skifte.

Der må handling til

Selvfølgelig er der stor forskel på børns læseglæde, og selvfølgelig betyder forældrene som rollemodeller meget for børnenes læselyst.

Men hvis de møder et slidt, gammelt skolebibliotek med gamle bøger, de ikke finder interessante, hvis der heller ikke er nogen til at formidle og vejlede eleverne i at finde litteratur, som passer til dem og deres interesser, er det for mig at se klart, at de ikke bliver fanget af læsningen.

Tager man derimod ud og besøger en skole, hvor skolebiblioteket prioriteres både i forhold til indkøb af nye bøger og tid til formidling, tør jeg næsten garantere, at elevernes læseglæde overordnet ligger højere end den anden gruppe elever med et nedprioriteret skolebibliotek – uanset forældrenes opbakning og baggrund.

Jeg håber, at temaet om læsehad i *Politiken* kan få regeringen til at indse, at der må handling til nu. Vi må sammen sikre, at næste generation får adgang til læsningens mange goder og glæder – for deres egen og for samfundets skyld.

Det arbejder Landsforeningen Skole & Bøger i hvert fald for i 2025.

